

การวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ANALYSIS OF DIGITAL COMPENCE OF EDUCATIONAL ADMINSTRATORS THAT AFFECTS ACADEMIC ADMINISTRATION UNDER THE JURISDICTION OF NAKHON PHANOM SECONDARY EDUCATION AREA OFFICE

จักรพันธุ์ จันทรเจริญ^{1*} และ สุมาลี ศรีพุทธรินทร์²

CHAKKAPAN CHANCHAROEN^{1*} and SUMALEE SRIPUTTARIN²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา และ 3) ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม วิธีการศึกษาได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และสุ่มอย่างง่าย จำนวนทั้งสิ้น 181 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach) ทั้งฉบับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ 2) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 3) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย และ 4) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และทะเบียน 2) ด้านงานนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา
3. สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : สมรรถนะด้านดิจิทัล ; ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ประสิทธิภาพ ; ผู้บริหารสถานศึกษา

¹⁻² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Nakhon Phanom University.

* Corresponding Author, Email: charoen.chakkapan@gmail.com

Received: Jul 29, 2025, Revised: Aug 23, 2025, Accepted: Aug 24, 2025

ABSTRACT

This research aimed to: 1) analyze the digital competence of educational administrators, 2) examine academic administration in educational institutions, and 3) 4) investigate the influence of digital competence of educational administrators on academic administration in educational institutions under the Office of the Secondary Education Service Area, Nakhon Phanom. The participants included 181 educational administrators and teachers selected using stratified random sampling based on Krejcie and Morgan's table. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, with content validity (IOC) ranging from 0.80 to 1.00 and a Cronbach's alpha coefficient of 0.90. The statistics used in data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research results found that

1. The digital competence of educational administrators is overall at a high level, ranked from most to least as follows: 1) assessment of digital use to improve management, 2) digital knowledge and access, 3) creation of appropriate and safe digital media, and 4) use of digital for education.

2. Academic administration in educational institutions is overall at a high level, ranked from most to least: 1) measurement, evaluation of teaching and learning management and registration, 2) supervision for educational quality development, 3) curriculum development of educational institutions, 4) teaching and learning management in educational institutions, and 5) development of educational media, innovation and technology.

3. Digital competence of school administrators has a statistically significant effect on academic administration in schools under the Office of the Secondary Education Service Area of Nakhon Phanom at a level of .05.

Keywords: Digital Competency ; Affecting Academic Administration ; School Administrator

บทนำ

จากการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลภายใต้ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาลเกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความท้าทายของประเทศในการวาง แนวทางการดำเนินการด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ซึ่งรัฐบาลได้มีการกำหนดและจัดทำแผนพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังปรากฏ ในยุทธศาสตร์ที่ 5 โดยมีสาระสำคัญ คือ การพัฒนากำลังคนให้มีความพร้อมในการ เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล ให้มีความสำคัญกับการพัฒนา กำลังคนวัยทำงานทุกสาขาอาชีพ ทั้งบุคลากรภาครัฐ และ ภาคเอกชนพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากร ในตลาดแรงงานส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน และพัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยี ดิจิทัล ให้สามารถวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนา

ภารกิจตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากสารสนเทศขององค์กร (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

สมรรถนะด้านดิจิทัล คือ ความสามารถในการผสมผสาน ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย สร้างสรรค์ อิสระ และมีจริยธรรม ได้แก่ การทำงาน การแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการข้อมูล การร่วมมือ การสร้างเนื้อหา และความรู้ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล การสื่อสาร และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อสามารถที่จะเลือกใช้ กับการบริหารงานภายในสถานศึกษาให้ได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้อง แสดงศักยภาพทางด้านการบริหาร นอกจากจะมีผลต่อ ภาพลักษณ์ขององค์กรและยังจะทำให้สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจ

ของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2561)

การบริหารงานของโรงเรียน ได้จัดแบ่งงานออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักและเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาเกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา การบริหารงานวิชาการจึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษาในสถานศึกษา และในงานวิชาการของสถานศึกษาจึงต้องมีระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงาน และการบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงานวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ เรื่องการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงานวิชาการ และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลต่อการ

บริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม

1. ประชากรที่ใช้วิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 57 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 57 คน ครูผู้สอน 283 คน จำนวนทั้งหมด 340 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2566 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 181 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา 3) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ 4) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย

3.2 ตัวแปรตาม คือ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 3) ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และทะเบียน 4) ด้านงานนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบ่งข้อคำถาม จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ และ 4) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ลักษณะแบบสอบถามในตอนที่ 2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดตัวเลือกไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้น้ำหนักคะแนน การแปลผลคะแนนตามเกณฑ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นข้อมูลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการได้แนวคิดจากโรงเรียนชุมชนวัดหนองโนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และทะเบียน 4) ด้านงานนิเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามในตอนที่ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดตัวเลือกไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนและวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตำราต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จากนั้นนำข้อมูลที่ศึกษามาสังเคราะห์เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

2. สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัยและครอบคลุมเนื้อหาที่ส่งผลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

3) ด้านการวัดผล ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และทะเบียน 4) ด้านงานนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัด ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอ และดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. รวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนำเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในลำดับต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป นำแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยบันทึกข้อมูลและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อประมวลผลข้อมูลทางสถิติสำหรับงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน มีดังนี้

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiplier Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและเนื้อหาที่วัด (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความถดถอย

4.1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ ขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 ชุด ได้รับคืน 181 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนร้อยละเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ เพศหญิง จำนวน 103 คน (คิดเป็นร้อยละ 56.91) และเพศชาย จำนวน 78 คน (คิดเป็นร้อยละ 43.09) ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 21 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.60) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 34 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.78) ครูผู้สอน จำนวน 126 คน (คิดเป็นร้อยละ 69.61) วุฒิปริญญาโทสูงสุด ปริญาตรี จำนวน 73 คน (คิดเป็น

ร้อยละ 40.33) ปริญาโท จำนวน 92 คน (คิดเป็นร้อยละ 50.83) ปริญาเอก จำนวน 16 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.84) ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 34 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.78) 5 - 10 ปี จำนวน 112 คน (คิดเป็นร้อยละ 61.88) มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 35 คน (คิดเป็นร้อยละ 19.34) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษา น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 74 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.88) 3 - 8 ปี จำนวน 65 คน (คิดเป็นร้อยละ 35.91) มากกว่า 8 ปีขึ้นไป จำนวน 42 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.20) ความถนัดในการใช้วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัล mobile phone จำนวน 74 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.88) tablet จำนวน 29 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.02) computer จำนวน 76 คน (คิดเป็นร้อยละ 41.99) และ อื่น ๆ จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.10) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบ่งข้อคำถาม จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ และ 4) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวม

องค์ประกอบสมรรถนะด้านดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา		ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล	4.06	0.83	มาก	2
2	ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา	4.00	0.81	มาก	4
3	ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ	4.09	0.85	มาก	1
4	ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย	4.01	0.79	มาก	3
รวม		4.02	0.83	มาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่าการศึกษาระดับสมรรถนะทางด้านดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.09, S.D.= 0.85) รองลงมา คือ ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.06, S.D.= 0.83) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ($\bar{X}$ = 4.01, S.D.= 0.79) และด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.00, S.D.= 0.81)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงาน

วิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนมเขต 1

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตัวแปร	C1	C2	C3	C4	CT	E1	E2	E3	E4	E5	ET
C1											
C2	.912**										
C3	.865**	.910**									
C4	.922**	.933**	.940**								
CT	.957**	.970**	.964**	.981**							
E1	.730**	.722**	.822**	.822**	.801**						
E2	.688**	.726**	.803**	.809**	.783**	.965**					
E3	.701**	.725**	.835**	.792**	.790**	.931**	.943**				
E4	.767**	.797**	.830**	.837**	.835**	.839**	.891**	.929**			
E5	.823**	.811**	.820**	.895**	.871**	.875**	.900**	.913**	.945**		
ET	.771**	.786**	.850**	.861**	.845**	.960**	.968**	.970**	.958**	.960**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) พบว่า มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม (CT) กับ การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา (ET) โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .845 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ผลการวิเคราะห์สมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .845 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiplier Regression Analysis) โดยมีขั้นตอนดังนี้

นำค่าการวัดจากตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล (x1) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา (x2) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ (x3) และด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย (x4) ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม (Y) นำเข้าสมการถดถอยพหุคูณเพื่อวิเคราะห์ค้นหาตัวแปรที่มีผลโดยใช้วิธี Stepwise ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดง Coefficient ของตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiplier Regression Analysis)

สมรรถนะด้านดิจิทัล	B	SE	Beta	t	Sig.
(Constant)	1.541	0.363		4.190	0.001
ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย (x4)	0.645	0.081	0.860	7.312*	0.000
R = 0.865, R ² = 0.749, SEE = 0.355					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้แก่ ตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย (x4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้คะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = 0.860 \times x_4$

โดยสรุปจากสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการ

ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม คือ ตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ หากตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อหน่วยนั้นส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปรับตัวเพิ่มขึ้น 0.860 หน่วย ส่วนตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านอื่นจะพบว่าไม่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย และด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการนิเทศ กำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ดังนั้นจึงต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดและประเมินผล สนับสนุนให้ครูพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวุฒิ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักษนคร (2566) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ 2) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล

3) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่ เหมาะสมและปลอดภัย และ
4) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการใน สถานการณ์ชีวิต
วิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก
2) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการ
บริหารงานวิชาการใน สถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ที่ระดับความมี
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านเป็นรายข้อ ดังนี้

1.1 ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะความรู้และความเข้าใจที่ผู้เรียน
ต้องเรียนรู้เพื่อที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และมีความปลอดภัย
ในโลกยุคดิจิทัลมากขึ้น จึงทำให้มีการพัฒนาและสอนทักษะ
การเรียนรู้แบบดิจิทัลเพิ่มมากยิ่งขึ้น และประสิทธิผลการเรียนรู้
แบบดิจิทัลในสถานศึกษาคือความสำเร็จของการปฏิบัติงาน
ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหารและ
ครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้
เทคโนโลยี สามารถ สร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น
และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ
อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560) ที่ศึกษาพบว่าผู้บริหารสถานศึกษา
ที่มีการใช้เทคโนโลยีจะมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร
สถานศึกษาอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ภมรวรรณ แป้นทอง และอภิชาติ เลนะนันท์ (2561) ได้ศึกษา
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากปัญหาทักษะทางเทคโนโลยี
ดิจิทัลความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่อง
ผู้ใช้งาน ขาดทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล สถานศึกษา
ได้มีการหาแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะ
ด้านการจัดการ การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารเพื่อการศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ส่งเสริมให้

ผู้ใช้งานได้ใช้งานจริงจัดให้มีอุปกรณ์ให้ใช้งานอย่างเหมาะสม
สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศักดิ์ ตรีสิงห์ (2560 : 78) ได้กล่าว
ไว้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการ
บริหารงานเพิ่มเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบูรณาการ
เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560 : 12) ที่ศึกษาพบว่า ผู้บริหาร
สถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดเก็บ
ข้อมูลอย่างเป็นระบบ กำหนดนโยบาย รวมไปถึงช่วยในการ
วางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.3 ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหาร
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร
มีความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการให้ความสำคัญต่อ
การประเมินการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุง
การบริหารจัดการการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการนำ
เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานภายในสถานศึกษา
เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคลากรและผู้มา ติดต่อราชการ
สอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญชนก แสงท้านัง (2563) ที่ได้ศึกษา
โครงสร้างขององค์กร แห่งนวัตกรรมไว้ว่าโครงสร้างองค์กรแห่ง
นวัตกรรมเปรียบเสมือนระบบการติดต่อสื่อสารและอำนาจ
ในการบังคับบัญชาในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สอดคล้อง
กับความต้องการของสถานศึกษา ที่ต้องจัดทำให้มีความยืดหยุ่น
สอดคล้องกับเป้าหมายด้านนวัตกรรม มีการจัดฝ่ายงานที่เป็น
ศูนย์กลาง การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมสามารถปรับตัวให้เข้ากับ
สิ่งแวดล้อมและโอกาสที่จะเกิดขึ้น อยู่ตลอดเวลา มีโครงสร้าง
แบบการกระจายอำนาจ กระจายอำนาจการตัดสินใจโดยใช้การ
มีส่วนร่วม ของหลายบุคคลในการตัดสินใจ มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา
(2564) ได้ศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารงานระบบประกัน
คุณภาพการศึกษายุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานระบบ
ประกัน คุณภาพการศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่ เหมาะสมและปลอดภัย
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการ
ส่งเสริมให้สร้างสื่อดิจิทัล นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม
และปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง มีการใช้สื่อดิจิทัล นวัตกรรม
เป็นเครื่องมือเพื่อวัดผล และประเมินผลของผู้เรียนได้อย่าง
รวดเร็วมีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การสร้างสื่อดิจิทัลรูปแบบใหม่ ๆ

กับ องค์กรภายนอก มีการวัดและประเมินผลการใช้สื่อดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างแรงจูงใจ แก่ผู้เรียนที่หลากหลาย ด้วยสื่อดิจิทัลการศึกษา ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้สื่อดิจิทัล การศึกษา กับชุมชน เห็นความสำคัญของการสร้างสื่อดิจิทัล การศึกษา สร้างค่านิยมให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในสถานศึกษา การนำสื่อดิจิทัลการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน สร้างแรงจูงใจให้กับ บุคลากรในองค์กรสนใจใฝ่เรียนรู้ เรื่องสื่อดิจิทัลการศึกษา นวัตกรรม ใหม่ ๆ สนับสนุนการสร้างสื่อ ดิจิทัลการศึกษา นวัตกรรมด้านการสื่อสาร

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ผู้บริหาร มีสมรรถนะด้านดิจิทัล ประกอบไปด้วยสมรรถนะด้านการรู้และ เข้าถึงดิจิทัลด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษาและการประเมิน การใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการและด้านการสร้างสื่อ ดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาในทิศทางเดียวกันเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ฐิรรัตน์ สุกใส (2565) ที่ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับความเป็นองค์กร แห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด อุตรดิตถ์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่ง นวัตกรรมของ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์โดยรวมมี ความสัมพันธ์กันทางบวกใน ระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานของการวิจัยสมรรถนะ ด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

เท่ากับ .849 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปใน ทิศทางเดียวกันในระดับสูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานใน การวิจัย ว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมทุกด้าน ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม โดยค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของหรือค่าอำนาจการพยากรณ์สมรรถนะของ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามั ศึกษา นครพนม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนัฏธ์ ว่องพัฒน์วงศ์ (2566) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะของ ผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ทั้งโดยภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยเลขคณิต จากมากไปน้อย คือ ความคิดรวบยอดในตนเอง คุณลักษณะ ความรู้ความสามารถ และ แรงผลักดัน และการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมากที่สุด โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อย คือ งาน หลักสูตร งานจัดการเรียนการสอน งานวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน งานประกันคุณภาพ การศึกษา งานแนะแนว นิเทศการสอน และวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้และงานแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยีและสื่อการสอน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ นาริรัตน์ เพชรคง และ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2565) ได้ศึกษา สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ในพื้นที่เขตจตุจักร ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้าน ความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ รองลงมา คือ ด้านความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษา และด้านความสามารถใช้และบริหารเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม 2) ครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่สังกัดในโรงเรียนที่มีขนาด โรงเรียนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของครูและ ผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครในพื้นที่เขตจตุจักร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มี ต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครในพื้นที่เขตจตุจักร โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อหาตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า การบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากสมการพยากรณ์ การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อการ บริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม คือ ตัวแปรสมรรถนะด้านดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและ ปลอดภัย โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ หากตัวแปร สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างสื่อ ดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัยปรับตัวเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้การ บริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปรับตัวเพิ่มขึ้น 0.865 หน่วย และสอดคล้องกับวิจัยของ มลฤดี สวนดี (2565) ที่ได้ศึกษาทักษะ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมทักษะของผู้บริหาร สถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถสร้างสมการ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $y = 1.054 + 0.763 \cdot X$ และ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z_y = 0.86 \cdot Z_x$ และสอดคล้องกับวิจัยของ ปิยะนันท์ ว่องพัฒน์วงศ์ (2566) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารกับการ บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการจัดการอบรมบุคลากรในการวิเคราะห์ขั้นตอน การจัดทำแผนการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับเนื้อหาและวิธีการที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงผู้เข้ารับการอบรมเป็นสำคัญรวมทั้งการจัดทำ แผนการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลควรจัดทำให้มีความน่าสนใจ ตลอดจนการวัดและประเมินผู้รับการอบรม ต้องเลือกวิธีการวัด และประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการประเมิน รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินต้องมีความเป็นปรนัยและเที่ยงตรง ซึ่งจะส่งผลให้การวัดและประเมินผลครูผู้เข้าอบรม มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สถานศึกษาในยุค ดิจิทัล ทักษะในการนำเครื่องมืออุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกันหรือใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัล ของผู้บริหาร และพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่ได้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากระบบ การศึกษา ที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและ สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

เอกสารอ้างอิง

- [1] ขวัญชนก แสงท้านง. (2563). รูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมสำหรับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- [2] นาริรัตน์ เพชรคง และชลารณ สวรรณสัมฤทธิ์. (2565). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่เขตจตุจักร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 8(1), 238-255.
- [3] ปิยะนันท์ ว่องพัฒน์วงศ์. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [4] ภมรรวณ แปนทอง และอภิชาติ เสนะนันท์. (2561). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 11(1), 2687-2703.
- [5] ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [6] มลฤดี สวนดี. (2565). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 4(2), 141-150.
- [7] มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา. (2564). แนวทางพัฒนาการบริหารงานระบบประกันคุณภาพการศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(5), 123-139.
- [8] ฤทธิกร โยธสิงห์. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,มหาวิทยาลัยเกษตร.กรุงเทพฯ.
- [9] วราวุฒิ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักชนคร. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารวารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 6(17), 68-79.
- [10] สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัล สำหรับพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ.
- [11] อติศักดิ์ ดรสิงห์. (2560). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [12] อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- [13] Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York : Harper & Row.
- [14] Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.